

Scénář k rozhlasové reportáži

1. vstup

Josef Hora se narodil 24. února 1928 v Kladně. Celé jeho dětství je spojeno s prací na statku. Táta mu v útlém dětství zemřel a sestra byla mentálně postižená, s maminkou tak zůstali na všechno sami.

Vypukla druhá světová válka. Němci měli po obsazení Československa zájem o Poldovku a dokupovali území kolem ní.

5:50 – 1942 Poldi tlačí na prodej pozemků, kde mají Horovi statek čp1.

„.. Došlo to tak daleko, že v roce 1942 potřebovala Poldovka zase rozšířit i tam, co jsme měli statek a zahradu. Část Újezda už byla zlikvidována dřív a my jsme tam měli číslo popisné jedna. Tož naznačuje, že naši předkové tam přišli hodně brzo“

Kvůli rozšíření továrny nejprve za maminkou Josefa Hory právník poldovky pan Tellner.

„..v roce 1942 přišel zástupce poldovky, že to potřebuje vykoupit a maminka samozřejmě nesouhlasila. Přišel poldovský právník k nám do kuchyně, položil na stůl kupní smlouvu a říká: „Mamino podepište to jako příkazem“ Maminka říká: „Nepodepíšu“. Vytáhl pistoli a řekl: „Já mám takovou moc, že bych vás mohl na místě zastřelit“. Ale naštěstí vystřelil do truhlíku na uhlí. Když řekla maminka že nepodepíše, sbalil se a odešel. 23. Března 1943 nás vystěhovali ulici a to doslova.“

Rodině trvalo rok a půl, než získala vlastní byt.

2. vstup

V roce 1947 pomáhal při rozšiřování kladenské Sokolovny, kterou stavěli z použitých cihel z kladenských dolů. V roce 1948 se konal jedenáctý všesokolský slet, který byl pro Josefa Horu velmi důležitý.

1:38:35 sokolský slet , recituje „Věrní zůstaneme“

„Ni zisk ni slávu je jen jedna čest, pro život příštích, vlastní život nést , mrtví, živí, nenarození dosud, bratrstvím vroucím neseme svůj osud,

sobectví lži a nesvobodě – a my všichni ZMAR! Bratrství pravdě republice ZDAR!...a začalo se cvičit to byl nádhernej slet.“

3. vstup

Toto byl na dlouho poslední všesokolský slet. Komunisti další zakázali.

Když se později rozšiřovaly doly na Kladensku, přišla rodina Josefa Hory o dům zase.

0:11

Odhad... ... 43.500.

Josef Hora přes čtyřicet let pracoval na Poldi Kladno.

V důchodu byla jeho největším koníčkem turistika. Se svými kamarády založil skupinu 5P, což je Parta pěti pochodujících poldovských penzistů.

1:36:53 – pokračování

„ Celkem jsem nachodil nějakěj těch 21 000 km, a všichni dohromady něco přes 90 000km ...„

Tento koníček je jeho vášní dodnes. Ve svém těle si zachovává zdravého ducha. A svým vyprávěním uchovává paměť Kladenska, Sokola i Poldovky 20.tého století.